

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia, lat

Menardus <Eisnacensis>

[Basel], 1475

Incipit prologus in iheremiam prophetam

[urn:nbn:de:bsz:31-313543](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-313543)

et murē: simul cōsumēt dicit dñs. Ego autē
 oya eoz. ⁊ cogitacōes eoz. iuenio ut vgr
 gē cū oibo gētibz ⁊ linguis: ⁊ veniēt ⁊ vide
 bnt glāz meā. Et ponā i eis signū: ⁊ mittā ex
 eis q̄ saluati fuerint ad gentes i mare i affricā
 in lidiā: tenētes sagittā i ytaliā ⁊ grāā ad i
 lulas lōge: ad eos q̄ nō audierūt d̄ me ⁊ non
 viderūt glāz meā. Et annūciabūt glāz meā gē
 tibus: ⁊ adducēt omēs fr̄es v̄ros de euctis gē
 tibus domū dñi i equis ⁊ i q̄drigis ⁊ i lectis
 ⁊ i mulz ⁊ i carrucis ad mōtē sanctū meū ihe
 rusalē dicit dñs: quō si mferāt filij isrl̄ mun⁹
 i vase mūdo i domū dñi. Et assumā ex eis i
 sacerdotes ⁊ leuitas dicit dñs: q̄ sic celi noui
 ⁊ t̄ra noua q̄ ego facio stare corā me dicit do
 min⁹ de⁹: sic stabit semē vstrū ⁊ nomē v̄m
 Et erit mēsis ex mēse: ⁊ sabbatū ex sabbato.
 Veniā ois caro: ut adoret corā facie mea dicit
 dñs. Et egrediēt: ⁊ videbūt cadavera virō
 rum q̄ p̄uaciatū sūt i me. Vermis eoz. non
 moriet: ⁊ ignis eoz. nō extinguet: ⁊ erunt
 vsq; ad sacietatez visionis omi carni: .

**Explicit ysaias. Ināpit plogus i iheremia
 am prophetam.**

Iheremias ppha cui s̄ plog⁹
 scribit: v̄mōe q̄dē apd̄ hebreos
 os ysaiā ⁊ osee: ⁊ q̄busdā alijs
 pphet̄ videt̄ esse rutiō: s̄ s̄
 libo par̄ ē: q̄ppe q̄ eoz; spū p
 phetaueit p̄o simplicitat̄ eloq̄i loco ei i q̄ na
 t⁹ ē acādit. Fuit em̄ anachoritic⁹ q̄ vsq; ho
 die viculus tribus ab iherosolimis distās m̄
 lib us: sacerdos ex sacerdotibus ⁊ i m̄ris vte
 ro sanctificat⁹: v̄gunitate sua euāgelii virū cri
 sti ecclie dedicās. Dic vationare exo: sus ē pu
 er: ⁊ captiuitatē vrb̄ atq; iudee nō solū spū. s̄
 ⁊ ocul̄ carnis intuet⁹ ē. Nā decē tribu isrl̄ assi
 rij i medos trāstulerāt: iā fr̄as eaz. colom̄ gē
 nū possidebāt. Vñ i iuda tm̄ ⁊ i beniamī pphē
 taunt: ⁊ ciuitatē sue rūmas q̄druplā plantit
 alfabero: q̄d nos mēsiue metri v̄sibusq; red
 didim⁹. Preterea ordmē visionū q̄ apud gre
 cos ⁊ latinos om̄ino cōfusis ē ad p̄lmā fidē
 correxim⁹. Librū autē baruch notarij ei⁹. qui
 apud hebreos nec legit̄ nec habet̄ p̄termisi
 m⁹: p̄ h̄is oibo maledicta ab emul̄ p̄stolan
 tes: q̄bo me necesse ē p̄ singlā opusculā r̄de

te. Et s̄ passio: q̄ vs cogit⁹. Ceterū ab v̄ro
 diū mali rect⁹ fuerat modū furori eoz. Mē
 sio meo ponē q̄ q̄tidie noui aliq̄d scrip̄atū
 inuidorū insaniā prouocare.

Explicit plogus. Ināpit iheremias ppheta

Derba iheremie p
 phete filij belch/
 ie de sacerdotibus q̄
 fuerit i anathoe i
 t̄ra beniamī. Q̄d
 factū ē v̄bū dñi
 ad eū i diebo iose
 e filij amos regis
 iuda i t̄radōmo
 āno regni ei⁹: ⁊
 factū ē i diebo ioachi filij ioseie regis iuda vs/
 q; ad cōfirmacōez v̄ndēmi anni sedecie filij
 ioseie regis iuda vsq; ad trāsmigracōē iherosolim
 mēse quinto. Et factū ē v̄bū dñi ad me dicit
 Prusq; te formare i vtero noui te: ⁊ a nūq; aq;
 exires de vulua sanctificauit te: ⁊ ppheta i gēn
 bus ddi te. Et dixi. A a dñe de⁹. Ecce nō scio
 loq; q; puer ego sū. Et dixit dñs ad me. No
 li dicē q; puer sū: qm̄ ad oia q̄ mittā te ibis: ⁊
 vniūsa q̄cūq; mādauero tibi loq̄r. Ne times
 as a facie eoz: q; ego tecū sū vt eniaz te dic
 dñs. Et misit dñs manū suā: ⁊ tetigit os meū:
 ⁊ dixit ad me. Ecce dedi verba mea i ore tuo:
 ecce cōstitū te hodie sup gētes ⁊ sup regna vt
 euellas ⁊ destruas ⁊ disperdas ⁊ dissipas: ⁊
 edifices ⁊ plātes. Et factū ē v̄bū dñi ad me
 dicēs. Quid tu vides iheremias. Et dixi. Vir/
 gā vigilatē ego video. Et dixit dñs ad me.
 Bene vidisti: q; vigilabo ego sup v̄bū meū
 vt faciā illud. Et factū ē v̄bū dñi scdo ad me
 dicēs. Quid tu vides. Et dixi. Pllā succensā
 ego video: ⁊ faciē ei⁹ a facie aq̄lonis. Et dixit
 domin⁹ ad me. Ab aq̄lone p̄det̄ om̄e malū
 sup oēs hitatores t̄re. Quia ecce ego cōuoca
 bo oēs cognacōes regnoz. aq̄loms dicit do
 min⁹: ⁊ veniēt ⁊ ponēt vniūsq; solū suū i
 ierōitu portarū iherosolim̄ ⁊ sup oēs muros ei⁹ i cir
 cuitu ⁊ sup vniūsas vrbes iuda. Et loq̄r iudi
 cia mea eū eis sup omēs maliciā eoz q̄ doliq;
 runt me ⁊ libauerūt dñs alienis: ⁊ adoruē
 rūt op⁹ manuū suaz. Tu ḡ accinge l̄ibos tu
 os ⁊ surge: ⁊ loq̄re ad eos. Ola q̄ ego p̄cipio

abi. p̄te form
 te faciā vultū
 ciuitatē muni
 reū sup omēs
 cerdotibus: ⁊
 ⁊ nō p̄ualebi
 librem te

am ⁊ carita
 es me in de
 fact⁹ isrl̄ dñi
 deuonit eū de
 domin⁹. Aud
 cognacōes do
 iuenerūt p̄s
 rūt a me ⁊ an
 facti sūt. Et
 nos fecit de fr̄
 p̄ fr̄a iherosolim
 ostē. p̄ fr̄a mi
 hō. Et iduri v
 fr̄a fructū ei⁹
 fr̄is fr̄a meā: ⁊
 minacōez. Sa
 tenētes legē
 m̄ sūt i me. Et
 ydola secuti sūt
 tēdā vobiscū a
 bo. Trāstite ad
 dar mittite ⁊
 factū ē buiuse
 os: ⁊ certe ip̄i
 mutauit glāz
 par̄ s̄: ⁊ porte
 duo em̄ mala
 rūt fontē aq̄ v
 patas q̄ ot̄ne
 isrl̄ aut v̄nacu
 per eū rugierūt
 fuerūt terrā ei
 s̄ sūt: ⁊ nō ē
 os ⁊ daphne
 s̄. Nūq̄d nō
 dñm deū tuū
 Et nūc q̄d tibi